

какъ военниятъ му ударилъ двѣ плѣсници. — Не лошо нѣщо ударѣтъ, но трѣбва да знаешъ, че това е сегашната сѣдба на свѣта. Тамъ, като ударишъ една плѣсница, що ти ударятъ двѣ. Браминитъ пѣкъ прѣдставлява сегашната законность, тия обикновени вѣрвания, затова той дигналъ ржката си, но послѣ я свалилъ. Малцина, обаче, сж хората, като този адентъ, който билъ толкова много вдаденъ въ размишления за доброто на човѣчеството, че даже и не забѣлѣзалъ тѣзи двѣ плѣсници. Съ това си мълчание той казвалъ: „Когато твоятъ умъ, когато твоето сърце се прѣпълнятъ съ желание за тази велика Любовь, ела при мене, азъ ще ти покажа истинскитъ пѣтъ“.

И ние сме такива пѣтници, пратени тукъ на земята. Дойде нѣкой при тебе, удари ти една плѣсница, и ако ти си по-силенъ, ще му ударишъ двѣ, като този воененъ. Ако си като тези браминъ, ще разсѣждавашъ за моралния свѣтъ. Ще ти ударятъ двѣ плѣсници, но ти само ще си подигнешъ ржката и бързо ще я свалишъ надолу. Но, има и трето положение. Можешъ да бѣдешъ и като този адентъ и да не забѣлѣжишъ, че сж ти ударили плѣсници.

Сега, мнозина казватъ: условията на живота сж такива. За условията не говорете! Условията вие ги създавате. Богъ е едно същество, отъ което изтичатъ само блага. Но ако ние направимъ въ себе си подпушване за Божествената Любовь, туй подпушване произвежда пропукване на съзнанието въ насъ. Когато налѣгането въ една канализация е голѣмо, то може да произведе пропукване тѣй, както и напорътъ на Божествената